

Duglasi, pripošljana itd. tiskaju i računaju se na temelju običnog članka ili po dogovoru.

Novice i predbrojba, oglase itd. kajte se naputnicom ili poloznicom pošt. Štedioice u Bedu na administraciju lista u Pulu.

Kod naručbe valja točno označiti ime, prezime i najbližu postu predbrojnika.

Tko list na vrijeđe ne primi, to je javi odpravljanju u otvorenom pismu, za koji se plaća poštara, ako se izvana napiše »Reklamacija«.

Cekovnog računa br. 837.849.

Telefon tiskare br. 38

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a nesloga sve poljoprivreda.“ Naroda poslovica.

Ugovorni urednik i izdavatelj Jerko J. Mahulja.

U nakladi tiskare Laginja i dr. u Puli ulica Giulia 1.

Glavni suradnik prof. M. Mandić u Trstu.

Poziv na predplatu!

Primiće se konac godine a mnogi i mnogi od naših cijenj. predplatnika zaostali su sa predplatom za jednu i dve godine. Pozivljemo i opomijemo sve one, koji još svojoj dužnosti udovoljili nisu, da to odmah učine priloženim čekom. Predplata se plaća unaprijed.

Uprava „Naše Sloga“.

Položaj na Balkanu!

Pula, 18. decembra 1912.

U ponedjeljak sastaje se u sjajnoj povjetničkoj palati Sv. Jakova u Londonu svi odaslanici balkanskih ratujućih država radi konačnog uticanja mira. Bugarsku zastupaju na toj konferenciji predstojnik državnog sabora ili sobranja dr. Danević Makarov i Savov, kojim su pridjeljena dva vojna vjestaka. Srbija je odasla bivšeg ministra Novakovića, Nikolića i Vesnića a kao vojničke vjestake generala Bojovića i Pavlovića. Crna Gora je zastupana po Mijuskoviću, Popoviću i knezu dru Vojnoviću. Grčku zastupaju ministri Venizelos, Sculutis i Gentilis. Turski odaslanici su poslanici u Londonu Tevfik-paša, ministar trgovine Reşid-paša i Osman Nizami-paša.

O dosadašnjem radu odaslanika nije nista poznato, jer se drže zaključci posve tajnim.

Položaj na Balkanu nalazi se dakle između primirja i mira, jer se nisu još posve primirili s jedne strane Grci i Turci. Grci su druge strane Crnogori i Turci. Grci su naime i nakon sklopljenog primirja ostali ih ratujući država bombardirali albansku luku Valonu, te se sukobile s Turcima i u unutrašnjosti Albanije, naime kod Janine.

S druge strane javljaju se Cetinjski na kon primirja, da zapovjednik Skadra neće da zaude za primirje, premda mu je to po naroditom odaslaniku saobćeno. Turska posada u Skadru da poduzima desne nade na crnogorsku ulvrdu, obasipavajući je jakom puščanom i topovskom vatrom. Sa crnogorske strane da se ne odgovara, dok ne nastane pogodnost, da će ih potisnuti i onda je crnogorska vojska prisiljena da vrati Turcima što zaognilo.

Nu uzprkos tim sukobima između Grka, Crnogoraca i Turaka, posale su sve tri vlasti svoje odaslanike u London.

Sto se tice uvjeta, koje će staviti kršćanske države, za sklopljenje mira, pišu bugarski listovi, da je treba prije svega rješiti jedno važno načelno pitanje t. j. da li će se progovoriti za mir svesiti za svakoga saveznika napose ili će se voditi progovore skupno. Turka bi htjela ono prodočim traže saveznici ovo drugo. Saveznici će tražiti, da se označi točne granice između Bugarske i Turke. Oravki gra-

nica između saveznih država za sada ne treba tražiti, jer je Turska izgubila sav posjed. Nadalje će tražiti, da se bezuvjetno predade Drinopolje, Skadar, južna Albanija i Epir; rjesiti se ima pitanje bijelomorskog otoka, pitanje ratne odštete: rjesiti se mora sudbinu ostalih kršćana, koji ostaju i nadalje pod Turskom u Europi i Aziji, da im se ima obezbjeđiti ljudski obstanak; tražiti će se nadalje razorenje utvrda kod Čatalde i konacno, da se Turska obvezuje, da će pri sklapanju trgovackih ugovora smatrati balkanske države kao prijatelje.

S Tursku se tako strane duje, da se u Carigradu polože velike nade u mirovne pregovore. Budu li — kako se — balkanske države tražile ratnu odštetu u noveči, Turska će o takvom zahtjevu odlučiti svaku razpravu. U Carigradu da su na čistu o tom, da će Turska izgubiti Albaniju i Makedoniju, ali da će i za te pokrajine nastojati, da ostane i nadalje sultanu neko pokroviteljstvo nad njima. Glavna točka da će biti pitanje o Drinopolju i Lozengradu. Ne uspije li, da se te dve tvrdjave spasi za Tursku, onda o miru nema govor, već će opet započeti rat.

Kad bi ovi turški zahtjevi ili predlozi u istini bili obzljivi, tad bi se moglo unaprijed svom sigurnošću kazati, da će londonski pregovori ostati bezuspješni. Nu u ovakove predloge ne vjeruju stalno ni sami turski državnici.

Glavni srbski odaslanik Stojan Novaković izjavio je o zahtjevima balkanskih saveznika, da kršćanski odaslanici nemaju još utanačenog temelja za pregovore. Sporazumom — reče — koji smo sklopili prije rata, uključuju naravno i sporazum poslije rata, da se dosegne plodovne uspjehe. Sto se Srbije tice, njezina odluka je čvrsta, da brani uspjehe, koje je svojim pobedama postigla, najvećom odlučnošću, a da pri tom Europa ne porriđi ništa da ju izazove. Mi smo odlučili, da niko neće odustanemo od zahtjeva jedne jadranske luke. Mi ovaj zahtjev smatramo našom dužnosću, jer tu se ne radi o osvojenju, već o tome, da smo se dotepali onoga, što je jednom naše bilo u četrnaest i petnaestom stoljeću, i to, da je stečenje jedne luke na Jadranu za život i budućnost Srbije neobhodno potrebilo. Srbija se pouzdaje u svoje pravo i u vlasti, koje su privolile na autonomiju Albanije i koje neće dopusiti, da se optička Srbija.

Nas uznenjuje — nastavi — uznenjujuće i zagonetno držanje Austro-Ugarske. Mi si ga ne možemo da sumaćimo. Nu Srbija je tako uvjerenja o pravednosti i potrebi svojih zahtjeva, da vlasta na svome držanju nije nista promjenila i da ona sve svoje čete ostavlja u osvojenim krajevima.

Sto se tice trgovackog ugovora, to vedimamo jedan se Austro-Ugarskom, koji još valja više godina. Srbija ne traži nista drugo, nego da namjesto sadanjeg trgovackog ugovora nastupi drugi, i to tako, da Srbija Austro-Ugarskoj dade najveće

pogodnosti, a Austrija osjegura također Srbiji neke koristi, kojih kod sadanjeg ugovora neima.

Crnogorski odaslanik Mijušković izjavio na svom prolazku u Parizu, da će Crna Gora tražiti ono, sto je oružjem osvojila, i to: Plevje, Bjelopolje, Peć, Djakovica, Plav, Gusinje, a uz to i Skadar. Ne dobije li to, onda će si te krojeve prisvojiti oružanim rukom.

Sudeći po tim ratobornim izjavama kolik Turske, tolik Srbije i Crne Gore, moralo bi se zaključiti, da nije ni jedno od tih vlasti stalo do mira i da će u tim okolnostima težko do mira doći. Medjutim je bugarski glavni odaslanik dr. Danev posve drugačije mišljenja. On je najvećih dona, prolazeći preko Beča put Londona, u Bedu izjavio, da je uvjeren, da će se sva viseća pitanja rjesiti na način, koji će zadovoljiti sve stranke.

Prosudivši — reče — obični položaj, moje je čvrsto osvjeđenje, da međunarodni mir neće biti narušen i da je izključen svaki europski sukob. U rat između Austro-Ugarske i Srbije ja nevjernjem. Mnogo stoji da sastanca pokliscara u Londonu. Tu će pasti odluka, jer će velevlasti sva učiniti, da dodje do sporazuma. Citav svijet želi mir i ja se nadam da će ga londonske konferencije i doneti.

Skoro istodobno sa konferencijom ratujućih vlasti u Londonu, sastati će se tamo i poklisci velevlasti, da se izjave, da odobre ili zabace uvjete mira, koje će statiti, dotično prihvatići balkanski saveznici i Turšku.

Medjunarodni položaj je još uvjek zamršen, nejasan i naper, ali uzprkos tomu svi zanimali čimbenici izjavljuju nadu, da će se postopečne neusuglasice napokon izravnati i nastali sporovi mirem pulem rjesiti. To i inora da bude iskrena želja svakog trezivo i posteno mislećeg čovjeka. Neka Bog blagoslov nastojanje onih, koji na tom obzljino rade!

Iz carevinskog vjeća.

U Beču, dne 15. decembra 1912.

Ovaj čedan može se nazvati čednom obstrukcijom i neprestanih kriza.

U pravosudnom odboru obstruirali su radikalni Česi, napose zastupnik Hübchmann, koji je u dugotrajnim govorima, kao vrstan pravnik, iznio sve moguće protiv vladinoj osnovi o pomoci novoj vojniku kod vojake u slučaju mobilizacije ili rata.

U proračunskom odboru obstruiraju članovi hrvatsko-slovenskog kluba dr. Dubljević, Gostintar i dr. Korotec protiv vladinoj osnovi o pripremenom proračunu za god. 1913. Na taj korak sili zastupnici treti položaj koji vlasta u Hrvatskoj i obči nezadovoljstvo Hrvata i Slovenaca zbog vladajućeg sustava u Austriji i Ugarskoj, naperonog protiv hrvatsima i Slovincima.

Radi tih obstrukcija, napose zbog izvanjskog položaja bio je neprestano u pogibjeli obstanak državnog sabora. Ote-

izlazi svakog četvrtka o podne.

Netiskani dopisi ne se vrade u podpisani ni ne frankirani ne primaju.

Predplata za poštarnicom stoji 10 K. u obče, 5 K. za seljake } nagodina ili K. 5 —, odnosno K. 2-3 na pol godine.

Izvan carstva više poštarna. Plaća i utužuje se u Puli.

Pojedini broj stoji 10 K., zaostali zo h., koliki u Puli toli izvan leta.

Urednički i upravljački redakcija se u „Tišari Lajša“ i dr. Via Giulia, br. 1. Kamo da se naslovjuju avampredpata

nica između saveznih država za sada ne treba tražiti, jer je Turska izgubila sav posjed. Nadalje će tražiti, da se bezuvjetno predade Drinopolje, Skadar, južna Albanija i Epir; riesiti se ima pitanje bijelomorskog otoka, pitanje ratne odštete: rjesiti se mora sudbinu ostalih kršćana, koji ostaju i nadalje pod Turskom u Europi i Aziji, da im se ima obezbjeđiti ljudski obstanak; tražiti će se nadalje razorenje utvrda kod Čatalde i konacno, da se Turska obvezuje, da će pri sklapanju trgovackih ugovora smatrati balkanske države kao prijatelje.

Sudeći po tim ratobornim izjavama kolik Turske, tolik Srbije i Crne Gore, moralo bi se zaključiti, da nije ni jedno od tih vlasti stalo do mira i da će u tim okolnostima težko do mira doći. Medjutim je bugarski glavni odaslanik dr. Danev posve drugačije mišljenja. On je najvećih dona, prolazeći preko Beča put Londona, u Bedu izjavio, da je uvjeren, da će se sva viseća pitanja rjesiti na način, koji će zadovoljiti sve stranke.

Prosudivši — reče — obični položaj, moje je čvrsto osvjeđenje, da međunarodni mir neće biti narušen i da je izključen svaki europski sukob. U rat između Austro-Ugarske i Srbije ja nevjernjem. Mnogo stoji da sastanca pokliscara u Londonu. Tu će pasti odluka, jer će velevlasti sva učiniti, da dodje do sporazuma. Citav svijet želi mir i ja se nadam da će ga londonske konferencije i doneti.

Skoro istodobno sa konferencijom ratujućih vlasti u Londonu, sastati će se tamo i poklisci velevlasti, da se izjave, da odobre ili zabace uvjete mira, koje će statiti, dotično prihvatići balkanski saveznici i Turšku.

Medjunarodni položaj je još uvjek zamršen, nejasan i naper, ali uzprkos tomu svi zanimali čimbenici izjavljuju nadu, da će se postopečne neusuglasice napokon izravnati i nastali sporovi mirem pulem rjesiti. To i inora da bude iskrena želja svakog trezivo i posteno mislećeg čovjeka. Neka Bog blagoslov nastojanje onih, koji na tom obzljino rade!

Prihvjeta osnove.

Ovog čedna prihvjeta su u zastupničkoj kući dve dosta važne osnove. Jedna je tice vojnika, koji su pozvani pod oružje i njihovih obitelji ili rođaka, a druga govor i stavljeni ili popis konja za slučaj rata. Za prvu osnovu uz neznačne promjene, na koje je i vlasta pristala, glasovale su skoro sve stranke, jer se njom anatno poboljšava stanje vojnika mobiliziranih ili u rat pozvanih i njihovih druština. Ove će naime učiniti dok bude njihov član pod oružjem bar 50%, one dnevne zaslube, koju učinju radočici u njegovom sudbenom kolatu. Osim supruge ili najbližih rođaka dobivali će odstote i dječa vojnika, tako da bi došlo, recimo na supruge vojnika na 2-3 djece, odstote na dan 4-5 K.

Zastupnici najnitnjih slojeva državljana, dakle radiočice, poljudeljake, malih obrtača itd. nastojali su, da se taj zakon, u koliko moguće, na korist tih slojeva proprijetari ili poboljša.

Od znatne važnosti za pojedjeljstvo osobito jest takodje druga zakonska osnova t. j. ona o stavljeni ili popisu konja. U Austriji imade oko 6 milijuna konja, i to većinom kod seljaka ili poljudjelaca i

konjogojitelja. Ovi goje konje za svoju potražbu ili za trgovinu.

Vojna uprava Austro-Ugarske trebat će u vrijeme rata preko 190.000 konja. U redovitoj službi imade ih možda jednu trećinu. U slučaju mobilizacije treba da nabavi ostale. Radi toga će se u vrijeme mire voditi stavaje i popisi konja i o tome, voditi zapiski. Tako će se znati uviđati koliko imade za vojsku sposobnih konja i gdje se nalaze.

Za sljedeću mobilizaciju vojna će uprava potražiti potrebitne konje kod vlasnika, usetiti će dvačika najbolje ili najsporobnije i najprije tamo, gdje ih najviše ima i gdje bi bila bliže ili bolje na ruku. Te će konje platiti vlasniku po proceni ili po valjanskoj cijeni.

Zastupnici austrijskih poljudjelaca tražili su, da se pri popisu ili stavljanju konja pazi osobito na potrebe poljudjelstva i da se korišću eventualne porabe konja u vojnicke svrhe ne liši poljudjelca, a absolutno mu potrebili konja za obradjivanje polja itd. Ti su zastupnici tražili neka se porabe u vojnicke svrhe prije gospodarski konji i oni bogatata, veleposjednika itd., nego li konji poljudjelaca i malih obrtnika, koji nemogu u svom poslu ostati bez neobuhodno potrebitog broja životinja. Vlada je obećala, da će se na taj posve opravdani zahtjev obaslati.

Jos bi imale trajali sjednice — ne dodje li do kakova iznenadjenja — bar tamo do 20. decembra.

GOVOR

zastupnika Dra. Laginje prigodom rasprave privremenog proračuna, izrečen u sjednici zastupničke kuće carevinskog vijeća u Bečeju 28. novembra 1912.

(Nastavak.)

Govornik dalje razlaže narodnu pjesmu o Kraljeviću Marku i Muši Kesediji, jer spominje na starinu od pet sto godina i na bojeve našega naroda s Arnautima već onda, te kao da je pisana za današnje doba. Duša našega naroda kao da je pred pet vjećava čutišta što se opeta ovih dana događa i čemu se pravo ne zna, kakov će biti konac. Pripovjeda hrvatski i prevara dobrata dijelom nještački:

Na dvoru Marka Kraljevića u Prilipu veliki je stov: dvjesto popa, tristo kaludjera, a ostalih ni broja se ne zna. Po gospodskim stolovima svake je vrati jela i piće, samo nema ribe od Ohrida. (Ohrida je veliko jezero daleko izpod grada Prilipa na sunca zapad od Monastira u Mačkovom. Op. Ur.)

Marko hoće, da i toga bude, pak se sprema na Ohridu. Majka Jevrosima kune ga majčinom mišjom, da neide, jer je nedjelja sveti dan i na putu mogao biti namjeriti na silnike Mušu Kesediju, pak nestradati.

Marko ne sluša majke i to je slabo. Ide.

Potom namjeri se baš na tenu klanac tvrda Kačamika na Arnauta. Muša Kesedija. Klanac tako tesan, da ne može maknuti jedan drugome bez pogibelji. Trbalo je da jedan ili drugi štiknu nekoliko metara i da se jedas od njih makne drugome. Dakako jačili se konje. Marko se kraljev, zato pososi i objestan i jušak, zahjevao od Mese, da me se umakne. Ali Mses, i on jušak, ne mara zato, već govor Kraljeviću Marku: Ako te je rođene krešnjice ne postoji se možemo dobiti, a tada te plaine povijeta i znamen te trubom ovijaju, — a mene je Žuta Arnautka sa košmarom na vileni streljani, u Stupine moje je zavijala i otvorila me drabljiv ovijaju i još me je bolna zahjevao, da se vilenom ne umakne s puta.

No te je zapravo bio, najprije budućnost a poslijepodne za ruhu. Bili su se krajnji čas da posluži i vod se im ponešte domaćin, ali mičar u željama bio je i hrvatski. U toj smislu najbolji željci punovi su ponešte-

doru svoju posetstrumu vilu. Vila se prihodi naše države kreću okolo tri miljarde kruna na godinu. U tu svetu kojih Arnaut nije razumio, počeo je pogledati lievo i desno, od kuda ili od koga dolaze. Taj čas porabio je Marko i zaklao Mušu Kesediju. Kada ga je mrtva plegledao, viđeo je, da je Muša imao tri srca junakda. Jedno bijaše tekar obamrlo, drugo se bijaše naijače razigralo, a na trećem je ljeta zmija spavala. Probudila se i Marku rekla: Moli Bogu Kraljeviću Marku, da se nisan prije probudila, jer da sam se prije probudila, od tebe bi tripta jada bilo.

Gospodo, iz toga narodnog pjevanja ja izvadjam zašnamenu nauku, a ta jest, da miemo savladati neprijatelje, koji su možda tjelesno i jači od nas, ako znamo u pravom času u pomoći pozvati našu narodu odnu vilu, naš narodni genij, to jest narodnom našom kulturom moći ćemo prevladati i jači neprijatelje. Da li nam je za sada dosta i bez ribe od Ohrida na gospodskom štuvu Marka Kraljevića, ili ćemo i dalje štograd postaviti na kocku proti Muši Kesediji i hoćemo li znati u ovom času pozvati u pomoći našu narodnu vilu i hoćemo li od nje pomoći dobiti, to za me nije tajna, već za sada knjiga, koje neću da otvaram.

(Od ovde napred govorim samo nještački.)

Kako vidite, veleštovana gospodo, ja nisam ovom malom disgresijom o vajanskim odušajima i o položaju naše monarhije nikomu ništa na žao učinio i stalno sam se držao u pristojnim medjama. Doduše jednom posve nedušnom prilikom ja sam jednoga nešto višega gospodina htio upozoriti na neke pojave na jugozapadu naše monarhije, ali dobio sam odgovor, koji baš od rieci do rieci ne mogu više da kažem — od prilike ovako: »Gospodine zastupniče, nebiše li te brige prepustili onima, koji su po svojem uređovnom položaju na to pozvani.«

To je bila zame vrlo lijeva nauka, koju neću zaboraviti, ali posve bezvjetno ja ne mogu da ju sledim, jer od one izjave ovamo uvedeno je za austrijski parlament obče izborno pravo, te je tim posojem sudu svakom zastupniku svetu dužnost, a gledi izvanskih poslova govor i sudi i sudionstvo. Ako gospodo, koja danas upravljaju našom izvanskom politikom nisu s tim sporazumni, to je po mojem sudu velika pogriješka, koja se može u danom času osvetiti više vijima, nego li narodnim zastupnicima.

U pogledu privremenog proračuna, od mene, koji sam prvi došao do rieci iz kluba, čiji je položaj prilično poznat, neka se ne očekuje već sada izjava o tom, da li i koliko je nami stato u obče do privata proračuna, pak bio i privenmeni. Ako se, gospodo, malo obazremo, kako je u zemljama našeg naroda, moramo utvrditi žalostnu činjenicu, da u svim tim zemljama, naime u Bosni i Hercegovini, u Hrvatskoj i Slavoniji, u Dalmaciji i Primorju, pak u slovenskim stranama Koruške i Štajerske, biva nam u svakoj grani javne uprave tako zlo, kao da bi oni, koji upravljaju, željeli u tom narodu pobudit nevjesta nezadovoljstvo.

Gospodo moja! Nami ne treba da gubimo rieci gledi vanjskog položaja u koliko se tiče naše monarhije. Nami je dosta, da svratimo posornost našerodevalih krugova na prilike u našim zemljama, a da ih, ako imaju razbor i dobre voje, sklopmo na to, da se nad jednom odje prilike, koje su kod nas, tim prije i podupro pobjedili.

Gospodo moja! Vlada piše, da joj smo dovezli parlamente, da i nadale joj se prva polovica dojedna godina može pobrati posao i drugo dobro, koliko i do sada, te da može pobjediti brodove od prijateljki godine prevesti, u koliko ih nije povratio. Koliko sile dobrodošle dobive državu od posao i doba, a tom se treba da nešto pogoditi. Bliski poslovni su našem

Pogled po Primorju.

Puljsko-rovinjski kotar:

Talijanski mudrači občinske konzulte u Puli. Na zadnjoj sjednici savjetujućeg upravnog odbora za občinu Pulu je među ostalim na dnevnom redu pitanje osnivanja pučke škole u Jadranskim. Talijanska sinjorija, dok je vladala puljskom občinom, zavlačila je to pitanje preko tri godine. Pred tatkine vremena upravili su naime svaki roditelji djece sposobne za školu u Jadranskim molbu za osnivanje pučke škole sa hrvatskim naukovnim jezikom, kao što su se kasnije izjavili svi Jadranski pred komisijom, koja je bila izaslane na lice mjesta da sasluša pak glede nastavnjog jezika. U to je naša Družba pred dvije godine tamo otvorila školu dok se pitanje rieši. Kako spomenuso talijanska sinjorija na puljskoj občini držala je tu molbu neriješenom sve do prosluge tijedna, kada ju je na urgiranje nekih naših prvaka postavio vladin povjerenik na dnevni red za riešenje. Talijanski članovi upravnog vijeća usprotivili su se neravno rješitbi, da na školi u Jadranskim bude hrvatski naukovni jezik, predlažeći da bude talijanski ili da se riešenje te molbe odgodи. To talijansko mudrovanje zacudit će svakoga, kad dozna da su to zagovarali učeni ljudi dr. Bossi i dr. Benussi, koji bi barem po svojim doktorskim diplomama morali toliko znati, da nastavni jezik jedne škole ne određuje občina, nego narod mještaja, za koga se osniva škola. Jos veću glupost ili zlobu počinjali su ti učeni doktori itd., što vrlo dobro znaju, da u selu Jadranski nema niti jednog čovjeka, koji bi govorio talijanski jezik, dokle je sasvim naravno da nastavni jezik škole bude jezik naroda a to je hrvatski jezik, kojega jedino svi seljani govore i znaju. To bi bila dake zloba; glupost su pak ti učeni ljudi pokazali time, što avuđi i svigdje uvijek javno viđu, pozivaju i propovjedaju, da u svim školama mora biti nastavni jezik jedino jezik naroda, kojim taj narod govor. Kad se radi o talijanskoj školi onda je to za „mudrac“ konzulte mudro, ali kad se radi o hrvatskoj školi onda se učenost „mudraca“ konzulte izvrne u glupost!

Medutim ta molba je rješena i odpremijena na školske oblasti, te je Jadranski doktori imati običaj pučku školu a hrvatskim jezicom a našoj Družbi odpasti jedan teret, kog će uporabiti drugdje.

Občinski izbori u Kanfanaru. Dne 10., 11. i 12. t. m. odigrati su se ponovno u Kanfanaru prizori, koje Talijani uprizorju odjedno po latri kod svakih izbora, kad hoće da radi nešto našeg naroda, ali otmu nama koju občinu i se namestiu sa par dočepenaca gospodarima svemu hrvatskom narodu koje občine. Tako se dogodilo i u Kanfanaru dne 10., 11. i 12. t. m. prigodom izbora za obnovu občinskog zastupstva. Par naseljenih Rovinjeta sa nekim domaćim odrodima (većinom pokrivenim do kosti) uprije sve sile da svakjakim, nezakonitim i nedopuštenim sredstvima zavlačaju čisto hrvatskim pokomone občine. Podpmogani izdano od Rovinjkih i puljskih Talijana te od talijanske gospode sa istarske junje uspjelo im u svu tri tisec občinu i zavlačili nad našim narodom.

Premda su se naši znati ovog puta držali pokvarne i slado gledavali na narodne predstavnike, ipak se zato zasego naših sejama, koji su se dali podpletiti i predati svakoj i nadom neprijatelju. Talijanima te gledavali su talijanska kota. U to se doči gledavali za Talijane svrde jednoga Rovinjeta — među njima i pozmati nam posveci činovnik Akiba —, koji imaju posjedu u Kanfanarskoj občini, kome su svri takovi iz sela Krasnici, obič. Sr. Lovret posveštali, osimak pak se izdali oni iz Krage, koje je doveo hoc za

Sirete „Natu Slogu“.

kakovo sejmište glasoviti Talijan Mrach iz Pazina. Tako uz pomoć ovih i uslijed novosti prodaje i odvinsko naših, zastravljajući i kupovanjem po Rovinjezima mogli su Talijani smoci u 3. tisuću 16 glasova većine, u 2. tisuću 12 glasova, u 1. tisuću 11 glasova.

Važnost te talijanske pobede odskače u toliko, što će vladati jednom občinom, koju nadinjava čisto hrvatski puk i prikazivati ga pred vanjskim neupućenim svjetom kao talijanskim elementom, dok s druge strane ta važnost odпадa, što među izabranim zastupnicima imade 90% ljudi nista na rodu i jeziku, koji niti neznaju talijanski govorit, jer Talijani u toj občini nemaju ni toliko svojih ljudi, da bi bili mogli željima popuniti trideset svojih zastupnika.

Zemaljski odbor Istre kod vrhovnog sudišta u Beču — pogoreo. Zemaljski odbor u Poreču ulazio je u svoje vreme prouvjed ne ministarstvo putarnjih posala u Beču proti odluci c. k. namjestništva u Trstu, kojom bijaše zastupstvo občine Pule, zbog poznalih kradja i prevara kod iste občine, razpušteno te imenovati vladajućim komesarom barun Gorizotti — a da za to nebijše zapitan zemaljski odbor.

Ministarstvo putarnjih posala odbilo je taj prouvjed kano neosnovan. Ono je naime znalo za sve lojavštine počinjene od strane puljske komore na občini i znalo je suviše, da zemaljski odbor nebi bio nikada privolio na razput zastupstva i na imenovanje vladajućeg komesara.

Na to je zemaljski odbor u Poreču ulazio utok na vrhovno upravno sudiste u Beču. O tom utoku razpravljalo se je prosloga cedna na upravnom sudistvu. Zemaljski odbor zastupao je poznati prisjednik Salata — koji je — kako kaže talijanski listovi „ispuknuo silnu govoranciju“ na obranu tobož prava i zakona. Nu gospoda sudci nisu se obazirali na njegovu „govoranciju“, nego na zakon i na težke razloge, koji su prisili namjestništvo u Trstu, da bar dijelomice procisti ono silno smeće, što su ga komorari sprigli na občinsku upravu u Puli. I tako je „šejfer Salata“ počao kako bi on rekao „colla pite in sacco“ natrag odakle je i došao.

Na plesne vježbe, koje će se obdržavati svake nedjelje počev od 22. o. m. od 5 i pol do 8 i pol sati na večer u prostorijama Citaonice u Puli, pozivlje najljubljije.

Odbor.

Lošinski kotar:

Mali Lošinj. Dne 8. o. m. priredite djevojkoj ovdjejkoj „nastavnog tečaja“ vrlo uspješnu predstavu. Predstavljuju igrokaz „Sv. Agneta“ uz dvije prekrasne žive slike („smrt mučenice“ — i „Agneta u slavi“).

Iza ozbiljnog i gaučljivog igrokaza, razigrade nas originalnom saložnjom „Na pješici“ (u lošinskome dijalektu). Lastavo i pojavljivo moramo se izraziti o vježbini, kojom djevojkoj odigrati avoje uloge. Tim više jer su nekoje od njih svršile talijansku školu te su, možemo kazati, potencije što se liče književnog hrv. jezika. Slušateljstvo je shvatilo zanimanje i marljivost gospodjica, te ih pozdravljalo burnim dobrovremenjem. Evo ponovnog dokaza, kako gospodjica Vuković učiteljica „nastavnog tečaja“, shvaća svoj položaj. Jer svrha ovog tečaja, osobito ovdje, ne smije biti samo strukovna nego u opće usugovana. Orakovi uspjeli, neka gospodjicu učiteljicu budre na daljnjem rad oko naobrazbe i budjenja narodne samovrijesti u srpsima mlađih lošinskih Hrvatica.

Talijan Lošinj 18. 12. Veđorne su bili svi Talijani kao plavni malići u rapi uzbriveni kada dodje stari međak. Dodik su svi jasniči mlađici postječi u dana lošinskog zatvora, za koje je „Plesac“ pisao da su „fotografirati neopšti“ da su toboko potkrati i parashijati u „Antricu“. Ipak se nije na njima pokazalo ni krasna krivnja. U srcele „Plesac“ se pokazuje nast Talijani

nasi. — I nehotice dolazi nam na um ona, što se pripovijeda, kako je po ulicama grada Toccopila trčao neki lopov i vikao: drže tata, drže tata. — Držimo, da bi možda tatove prije nasli u svojim redima. Nisu se do sada Hrvati veselili gledje kradje i razbijanja „Askitu“ kako to kaže gobavi dopisnik, nego se većeras nasi mladići veseli, jer su pokazali svoje poštjenje. Veseli se većeras pjevajući po pijacici: „Sokolsku, Lijepu našu, Slovenac i Hrvat“ i druge. Kliču Živila Hrvatska. A sa svih se strana Velog Lošinja čuju odgovori „Živila Hrvatska“! Tako valja; progonsva i zatvaranja samo će ojačati našu hrvatsku svest!

Krčki kotar:

Od kotarske gospodarske zadruge u Krku primili smo na dopis iz Krka u 49. broju N. Sl. ova razjašnjenja:

Ugleđena

Kotarska Gospodarska Zadruga

u Krku.

Na vas upit od 9. t. m. Br. 426, danas primljen, rado posvjeđočavam, da je ta Zadruga, odkad sam ja zemaljski prijednik, uvjek dopisivala sa Zemaljskim Odborom jedino u hrvatskom jeziku. Držim, da je to isto činila i sa Zemaljskim Gospodarskim Vijećem, jer, ako je ovo kada prosljedilo kakav spis te Zadruge na Zemaljski Odbor, ti su spisi bili uvjek samo hrvatski.

Poreč, dne 12. 12. 1912.

A. Andrijević.

U Krku, 18. prosinca 1912.
IZJAVA.

Potpisani izjavila, da se za čitavo vrijeme njegova tajnikovanja pri Kotarskoj Gospodarskoj Zadruzi krčkoj, koje obuhvaća razdoblje od 8. XI. 1911. do 8. XII. 1912., nije nikada u nijednom poslu službeno dopisivalo sa Zemaljskim Odborom ili Zemaljskim Poljoprivrednim Vijećem u Poreču niti talijanski, a niti talijansko-hrvatski, već uvijek jedino hrvatski.

Pop Pavlo Kraljić
bitni tajnik.

Pripomena uređništva. Nama je vrlo drag konstatirati ovdje javno netočnost u koju je sjegurno nehotice upao naš vrlo uvaženi g. doplenik uvjereni, da ga u onom dopisu nije vodila nikakva zla namisao već jedino najplnenijim skrb za očuvanje narodnog ponosa i njegovanje naših svetih prava u obrani našeg hrvatskog jezika i ruda.

Nakon informacije sa spomenutim našim dopisnikom selja joj njegova a i nada da bude ona nehotična netočnost ovime ispravljena i dovršena.

Voloski kotar:

Za oprost od čestitljana k božićnom blagdanom i k novej godini darovan je gosp. Rudolf Deskić pom. kapelan u Dragi Motčenickoj „Družbi sv. Cirila i Metoda za Istru“ K 10.— i „Bratovčini hrv. ljudi u Istri“ K 10.—. Živio i našao na slijednik!

† Ena pl. Klemmayer red. Defram-eček umrla je dne 18. t. m. u Ljubljani. Potopnica slušala je u Kastru učiteljicom i nadučiteljicom ženske pučke škole 24 godine od 1880. do 1904. i uspješna mnogo kastavke ženske mladeži. Godine 1904. umirovljena presešla je sa obitelju u Ljubljano. Bila je dobra učiteljica a kod zahvara „Hrv. Citaonice“ u Kastru isticala se osobito krasnim pjevanjem i mnogo pripomogla, da su zahvara ono doba na glasu, a sjećaj ispile; Labka joj bila dešnjednik!

Porečki kotar:

In Kastelira. Dne 20. studenog obnovljala se u Kasteliru plesna zahava u dresu „Narodnog Dyne“ i to u borici plesne hrvatske članice.

Iste je večeri Dašena Martin sakupio u veselome društvu, K 5-14 za Družbu sv. Cirila i Metoda. Ovu svotu izručio se je podružnici u Kasteliru. — Najljepša bivala darovateljima!

Fr. Da će puljski spital poslat svoju robu na špiziciju u Beč.
Jur. Čuje se, da će duktor Antićin poslat svoj fišak.

Fr. A kamora svoje lipje impiegate.

Razne primorske vesti.

Našoj djeci za „Bežičicu“. Zima kuća na vratima, osobito na vratima sirotinje, koja nema dovoljno ni ogrevne, ni odjela ni hrane. Zimu, osobito zimsku zimu čuti natboljnje nade školska mladež na selu, gdje mora često preko sata hoda do svoje škole, koju njoj je naša plemenita „Družba“ velikim trivama podigla.

Odbor.

Sv. Lucija kod Pirana. Dne 7. decembra u večer doletila su dva velika kamena kroz prozor u kuću vrlog našeg čovjeka Grgura Milovića. U kući je gospodica učiteljica, gdje i stanuje, povezivala jednu ranu malenoj kćeri od gospodara, kad na jednom oko nje počelo padati staklo i kamenje. Srećom nije bila pogodjena. Da je bila pogodjena u glavu, bila bi ostala na mjestu mrtva. Pet metara na daleko je odskočilo staklo od prozora, a svaki kamen je bio do dva kilograma težak.

To se je dogodilo u kući Grgura Milovića, komu je pred nekoliko mjeseca zaplatjena kuća, to je sad na novo sagradio. Zlottori su netragom pobijegli.

Dne 8. decembra bila je u Piranu velika protestna skupština protiv školi Družbe sv. Cirila i Metoda. Na sva usta su Talijani vikali, kako naši ljudi provociraju, da su naši ljudi u talijansku školu iz revolvera streljali, premda je istina napak to jest: nekoj je pred talijanskom školom za našim ljudima streljao; kako to izjavljuju dvadeset i dva svjedoka. Talijansko-krčanski (?) zastupnik Spadar je predlagao, da se sve talijanske stranke imaju složili proti opasnosti slavenskoj. Predlagali su, da se u sv. Luciji ustroji jedna kapeljanija, a občina da bude patronat, drugim riječima, da bude tamo talijanski svećenik, a naši ljudi, da ni riječ ne cuju u našem jeziku. Predlagali su, da se ni mljeku od naših ne kupuje, ali se u tom nisu mogli složiti.

O zastupniku Spadaru opažamo, da je bio izabran jedino poimenu slavenških glasova iz občine piranske, utmatke i bujske.

Kod prvog izbora propao je »jajno«, a kod naknadnog ili uteg izbora pobjedio je »jajno«, jer su mu slovenski i hrvatski izbornici dali sve sive glasove.

Mi čemo se na taj nezahvalni i nekršćanski postupak nazovi-krčanskog zastupnika još vrati, a meduljim preporučamo, da promišljaju o tom njega dostojnom činu svi oni naši dobrjani, koji su ga u onome izboru preporučivali i u njegovu krčanstvo slijepe vjerovali.

Franina i Jurina.

Jur. Lovrinski dotepeh novi se preti, da mu nećemo korita set.

Fr. A ti se ga boji. Hiti mu 30 arhebnički, pak da videt, kako će ti se lastit.

Jur. Da će čavac stroje korki rabi i moheti.

Fr. Dragi ti, posti ga neka reke, same čavac brigade.

Ik novinarakog avleta. Dne 8. t. m. počeo je na Rieci izazili novi dnevnik pod imenom „Riecke Novine“. Uredništvo kaste u predgovoru, da je list osnovan na načelima hrvatskim, katoličkim i demokratskim. Bilo zretno!

Dva prečna predloga. U sjednicama carevinskog vijeća od prosloga čedna stavio

je zastupnik M. Mandić sa drugovima dva prečna predloga radi državne podpore po tuči i suti nastradalom stanovništvu mještina občina Ocizla Klanc (kotar Kopar) i Barban (kotar Pula).

Ci nam dopusti prostor u listu priobititi čemo te prečne predloge.

Nazabavimo na „Družbu“! Veliko trive što ih doprinesode naše braća na Balkanu za slobodu svoju i brace svoje, rodili te, ako Bog dade, obilatim plodom nesamo na njih nego i za sve ostale Slave. Ovi Slaveni, a među njima i mi Hrvati i Slovenci prihodili smo, koliko nam je naša sličnost dopuštao bareme boreći se braći na pomoći, no smo nastojali i nastojimo, da oblastimo teže muke ranjenika, koji su preljavali svoja krta za čavac i slobodu slike. Sekupilo se je i na našim nazivima mještina svota za crveni križ balkanskih naroda, domaći se nazive sveta u tu svrhu svog milodar do-prince.

Mnogi od nas je pri tem nazabavio na svu ediciju miloder „Družbi“ ili je bio

time iscrpio onu svetu, koju bi tim mace podario "Družbi". Ona nesmije pak proći praznih ruku. Njezine su potrebe jednake da pade već nego li do sada, jer rastu njezini izdatci od godine do godine razmjerno vrlo visoko. Prinos "Družbi" bavio, kako vidimo iz novina, i priobčenja njezi nog ravnateljstva danomice sve to manji, te bi se mogla naći u velikoj novčanoj staci kad se je nebi prijatelji i dobrovori još na vrijeme sjeli. Toga radi pozivamo sve njezine prijatelje i dobrovorce naše školske mladžadi, da nezaborave na nju, da posegu ljetos u drep, malo dublje pak da bude mogla "Družba" i ovogodišnjim prinosima izvršiti po svom programu uživljeno i plemenito svoje poslanstvo.

Odlikovanje. Trgovska i obrtna komora u Zagrebu imenovala je glasom dopisa od dne 19. 12. 1912. broj 3611 u svojoj istog dana obdržanoj iznoj sjednici jednoglasno gospodinu Gjuru Vučkoviću velergovcu u Trstu svojim dopisnim članom uvažavajući njegovo zaslužno djelovanje oko unapređivanja domaće trgovine i obrta. — Celik-Hrvatu i poznatom rodoljubu i prijatelju istarskih Hrvata na velikom odlikovanju i priznanju naše najakrenije čestitke!

Javna zahvala.

Prigodom smrти nezaboravne moje supruge, odnosno plemeniće majke i bake

Antonije Škrobe

razaščtenim arcem nejharnije zahvaljujemo rodbini, prijateljima i znancima na izkazanom saučeštu te tješenju u našoj tužnogorkoj žalosti.

Pula, 12. prosinca 1912.

Ivan Škrobo, suprug, Ivana udata Selestrov, kćer, Marijan Šelestrin, zet.

Rima i Adriane, unućad.

Mi tražimo marljivih su- radnika!

3525 3-3
Sročkovno odjelenje Češke industrijske banke. Zastupstvo za Jugoslavenske zemlje — Ljubljana.

Prodaje se ormari dvokrilni
uz jeftinu cenu. Via Ercole br. 21, III. pod lievo.

„CROATIA“

osiguravajuća zadružna u Zagrebu.
Utemeljena godine 1884.

Povjerenik za Pulu i okolice: Lacko
Krištić u Puli.

Centrala: Zagreb, u vlastitoj palati, ugao
Marovske i Preradovićeve ulice.

Podružnica u Trstu, via del Lavatoio
br. 1. II. kat. Telefon br. 2594.

Glavno zastupstvo: Ljubljana, Novi Sad,
Osijek, Rijeka i Sarajevo.

Ova zadružna prima uz povoljne uvjete
najčešće vrati osiguranja:

I. Na ljudski život:

1. osiguranja glavnica za slučaj do-
življaja i smrti,
2. osiguranja mirata,
3. osiguranja životnih renta;

II. Protiv štete od požara:

1. Osiguranje zgrada (kuća, gospo-
darskih zgrada, tvornica),
2. Osiguranje pokretinata (pokut-
stva, dučanske robe, gospodarskih
strojeva, blaga i t. d.),
3. Osiguranje poljekih pledina
(šta, sijena i t. d.);

III. Staklenička ploča protiv raz- nevjera.

Zadržavajuća imovina u svim odjeljima
iznos: K. 3,319,068.21

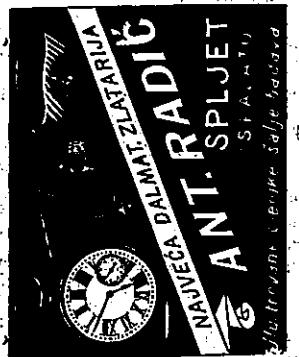
Cet. kreditnečnjača glavnica K. 800.000.—

Godišnji prihod premije s

prijevozima K. 1,371,748.41

ispunjene odštote K. 4,300,300.44

Sposobni posrednici i aktivatori za-
najeljaju se na vrio povoljne uvjete.

PEKARNA

LJUDEVIT DEKLEVA

Na Campo Marzio br. 5 - Podružnica Via Sisciano 14

Prodaja svježeg kruha tri puta na dan.

Direktna poslužba u dom i u javne
lokale.

Prodaja svakovrstnog brašna iz
najboljeg milina po dnevnoj cijeni.

Poslužba brza i točna.

Julius Meinl

Uvoz kave

NOVA PODRUŽNICA

PULA

Via Serbia br. 35.

3488 4 8

Od 1878!

Postvoda čuvani glasoviti oblubljeni domaći lik.
Kod većih naručbi znatan popust.

A. THIERRY-a balsam

Ljekarnika A. Thierry-a jedino prava zaštita manjica.

Zaštitom zaštitošno.

Svakog paravanje, oponšanje i preprodaja drugih balzama za zavaravanjem marki, progoni se kaznenno po sudu i strogo kazni. — Dajuće sigurno, ljevkovo kod svih bolesti organa disnja, kastja, izbacivanja pro-anklosti, kalara grla, prsobolja, hlesti pluća, specijalno kod loštuosa, bolesti želudja, upale jetara i sleron, pomaganje stolaca, zubobolja i drugih bolesti, traganje zglobova, opkokline, kožnih bolesti itd. 12/2 ili 6/1 ili 1 vel. posudna boća K. 5.50

Thierry-eva jedino prava confi-
folljaka mast

sjegurna i stalna ljevkovoje djelovanja kod rana, otakli-
ozdje, upala, abcesa, održavanje sva strana tjelesa,
sa dodira u tijelo pa često predusretne operacije, kojo su
za bolima skopljane, ljevkova kod još tako starih rana,
2 posudne mije K. 3.60.

Author: Ljekarna "A. Thierry-a" u PREGRADU,
Hrvatska. — Dobiva se u svim većim ljekarnama.
Na veliko u ljekarni drogerijama.

Ustanovljena 1891.

ISTARSKA POSUJILNICA u PULI

registrirana zadružna na ograničeno jamčenje

Vlastita kuća (Narodni Dom)

Podružnica u Pazinu.

Daje hipotekarne i mjenbenе zajmove i
uz mjesecnu otplatu te prima uloške,
koje ukamaćeju uz

41 | 20

čisto bez ikakvog odbitka.

Ustanovljena 1891.

NAJBOLJI NAMESTAJI SNAGE

kao motora na naftu, acetatu DIESEL,
njegovi leđeni konstrukcije, premotel
trekovi po kojkoj sili na vru 1/2, hel-
vič, motor na plin (gas), benzino, desto,
kromno ulje za oljničke, poljodjelске i
električne nameštaje snage, dalje name-
štaje na mračni plin proizvadje:

DRŽAVNI TIHOMIĆ MOTORI

na plin d. d.

(A. & G. Državni Gospodarski zavodi

MONTZ MILE, DIESSEL)

nevjesta specijalna tvornica Evrope

Glavno i isključivo zastupstvo, kamo sve upite upravljati valje

Tehnička poslovničica:

EMANUEL I OSKAR KRAUS,

TRST, Via San Nicolo 2b.

Dobivaju se polpune opreme za obrtnika i industrijske poduzeće.

Cijenik na zahtjev bezplatno i bez poštarine.

Dopravljanje: hrvatski, slovenski, talijanski i njemački.

Austro-hrvatsko

parobrodarsko društvo na linije u Punit.

Ravnateljstvo u Punit.

Vlastito odpravništvo na Rieci, Riva Cri-

stofor Colombo.

Plovitbeni red

vrijedi od 1. listopada 1912. do oponiza.

Pruga: Punat-Rijeka.

SVAKI ODJEL I DAN	POSTE JAE	DOL. I ODJEL	SVAKI DAN
prije popise			po popise
5.45 6.— 6.10 7.— 7.05 7.35 7.45 8.30 8.35 9.30	odl. odl. odl. odl. odl. odl. odl. odl. odl. odl.	V PUNAT . . . Krk . . . Glavotok . . . Malinska . . . Omišalj . . . RIJEKA . . .	dol. dol. dol. dol. dol. dol. dol. dol. dol. dol.

5.45	odl.	V PUNAT . . .	dol. 4.50
6.—	odl.	Krk . . .	dol. 4.35
6.10	odl.	Glavotok . . .	dol. 4.25
7.—	odl.		dol. 3.40
7.05	odl.		dol. 3.35
7.35	odl.		dol. 3.0
7.45	odl.		dol. 2.55
8.30	odl.		dol. 2.10
8.35	odl.		dol. 2.—
9.30	odl.	RIJEKA . . .	dol. 12.55

Uvjeto pristajanje u Rijekama i Tirkolama.

Pruga: Rijeka-Nerezine.

PONED.	CETVRT.	POSTE JAE	UTORAK	PETAK
prije popise				
10.15 8.10 11 12.20 12.30 1.20 4.20 4.30 4.35 6.20 6.30 6.40 7.30	odl. odl. odl. odl. odl. odl. odl. odl. odl. odl. odl. odl. odl.	VRIJEKA . . . Opatija . . . Bell . . . Méreg . . . Krk . . . Baška . . . Lopar . . . Rab . . . Lun . . . Veli Lošinj . . . Mali Lošinj* . . . NEREZINE . . .	dol. 5.— dol. 4.25 dol. 4.15 dol. 2.65 dol. 2.45 dol. 1.65 dol. 1.45 dol. 1.05 dol. 12.55	dol. 5.— dol. 4.25 dol. 4.15 dol. 2.65 dol. 2.45 dol. 1.65 dol. 1.45 dol. 1.05 dol. 12.55

1.40	odl.	Baška . . .	dol. 1.25
1.20	odl.	Lopar . . .	dol. 1.15
2.30	odl.	Rab . . .	dol. 1.05
2.40	odl.	Lun . . .	dol. 0.95
4.40	odl.	Veli Lošinj . . .	dol. 0.70
4.50	odl.	Mali Lošinj* . . .	dol. 0.60
5.60	odl.	NEREZINE . . .	dol. 0.60

* Luka Sv. Marije.

Uvjeto pristajanje u Patu i St. Bakli.

Brza pruga: Rijeka-Opatija-Lovran-Rab

SVAKI ODJEL I DAN	POSTAJE	SVAKI ODJEL I DAN	
prije popise			
7.35 8.10 8.20 8.35 8.40 12.30	odl. odl. odl. odl. odl. odl.	VRIJEKA . . . Opatija . . . Lovran . . . Rab . . . LOŠINJELI . . .	dol. 9.30 dol. 8.45 dol. 8.35 dol. 8.15 dol. 8.10 dol. 2.80

Brza pruga: Rijeka-Opatija-Lovran-Lošinjeli

SVAKI ODJEL I DAN	POSTAJE	SVAKI ODJEL I DAN	
7.35	odl.	V Rijeka . . .	dol. 1.90
8.10	odl.	Opatija . . .	dol. 1.85
8.20	odl.	Lovran . . .	dol. 1.85
8.35	odl.	Rab . . .	dol. 1.80
8.40	odl.	LOŠINJELI . . .	dol. 1.80

Uvjeto pristajanje u Malom Lošinju.

Pruga: Baška-Sv. Marija-Malo-Črkvica

SVAKI ODJEL I DAN	POSTAJE	SVAKI ODJEL I DAN	
prije popise			
5.30 5.45 6.30 6.40 7.	odl. odl. odl. odl. odl.	V Rijeka . . . Sv. Marija . . . Slo . . . Črkvica . . . Črkvica . . .	dol. 4.90 dol. 4.15 dol. 3.10 dol. 2.90 dol. 2.80

Pruga: Črkvica-Rijeka.

SVAKI ODJEL I DAN	POSTAJE	SVAKI ODJEL I DAN
7.15 pr. p. odl.	Črkvica . . .	dol. 2.45 po p.
9.15 pr. p. dol.	Rijeka . . .	dol. 1.85 po p.